

IGAZ SZÓ

1956. október 28. Vasárnap

Kiadja a Káronai helyőrség

I. évf. I. szám

Egy ország számára fiainak egy csepp vére is drágább, mint földjének szene, olaja vagy fémkincsei. Az ország nagy árat fizetett jogos követeléseiről, de a követelések egy része már teljesült, a többire pedig megvan a biztosítékunk, hogy teljesülni fog. Most már minden magyar vére fölösleges áldozat. A harcok Budapesten elcsitulnak, Keszthelynek pedig, a helikoni játékok, az Európa-híru könyvtár és az üdülők városának minden különösebb zavargás nélkül kell átvészelnie a nehéz napokat.

Most a nyugodt fejlődés, az építés korszaka következik. Építenünk kell a jelenért, hogy a harcok után feltámadjon büszkeségünk, Budapest, és a jövőért is, hogy a szocialista demokracizmus, az igazi néphatalom talaján a múlt hibáit végre kijavítsuk, és biztos, őszinte, emberi alapokra állítsuk életünket. Ezekhez az alapokhoz téglát minden liter kitermelt olaj, minden ekével felhasított barázda. Gyűjtjük a téglikat, lássunk munkához!

Hadseregünk a nép, a nemzet hadserege. Feladata, hogy fáradhatatlanul őrizze azt az utat, melyen a nép a jólét, a legteljesebb szabadság felé halad. Katonák! Sohasem feledkeztek meg erről és őrt állva gondoljatok szüleitekre, testvéreitekre, szívbeliétekre, és arra, hogy vannak egyesek, akik fegyverrel törnének rájuk, ha ti engednétek Keszthelyiek! Ha őrzáratot láttok, arra gondoljatok, hogy állmotokat senki sem zavarja majd meg, mert a ti katonáitok virrasztanak fellettek.

Dolgozzunk, álljunk őrségen és tartsuk nyitva szemünket! Vannak emberek, akik ellenségei a munkának, a demokratikus néphatalomnak, akik — ha rajtuk múlva — fegyverrel törnének ezt le. Vannak fosztogatók, gyilkosok, zavarosban halászók, akik az ország érdekeit nem tekintve, saját aljas céljait hajszolják. Ilyen embereknek nincs helyük a nép államában.

Együtt vagyunk. Az ország együtt küzd boldogságáért, a gyermekekért, kiknek iskola alakait golyók lyuggatták át és azokért is, akik tíz év múlva születnek majd meg. Vesztélyes időben, hányatot napokban minden torzsalkodást, személyes ellentétet felejtünk el és egyesült erővel törjük át a nehézségeket. Ehhez viszont minden ember őszinte közreműködésére van szükség a munka, a béke, a szabadságban fogant jólét érdekében.

ELSŐ ÉS LEGFONTOSABB!

A Keszthelyi Helyőrség parancsnokát, Fejes Lajos alezredest elvtársat kértük meg, hogy nyilatkozzon a jelenlegi helyzetről.

— Valamennyien nagy örömmel fogadtuk a nemzeti jellegű, új kormány létrejöttét. A kormánynak ez az összetétele — hangsúlyozta Fejes Lajos alezredest elvtárs — a teljesen független nemzeti politikánk egyik biztosítéka.

Fegyveres összetűzés városunkban nem volt. A fegyver-követelésekről csak annyit, hogy kiképzett katonák kezéből a fegyver-

ket kiadni elképzelhetetlen. Egyesek így is mindent felhasználtak a rend zavarására — hátha még fegyver lett volna a kezükben.

— Hogyan viselkedett Keszthely munkássága és ifjúsága?

— Keszthely dolgozóinak többsége az elmúlt napokban aránylag békés, nyugodt és fegyvermentes magatartást tanúsított. Ez

elsősorban az akadémista ifjúságnak tulajdonítható.

— Melyek a mostani legfontosabb feladataink?

— Első és legfontosabb feladatunk a város rendjének tökéletes helyreállítása — emelte ki a helyőrség parancsnoka — Továbbá hétfőn minden dolgozó kezdje el a termelő munkát. A sztrájkokkal csak saját magunkat gyengítjük. A diákok is menjenek be valamennyien az egyetemre és az iskolákba és kezdődjön meg az oktatás.

Végül újra arra kérjük a becsületes dolgozókat, a városi lakosságot, hogy az elkövetkezendő napokban is tanúsítson példamutató magatartást.

IGAZ-E?

Szárnyra kapott sok helyütt az a hírcsétel, hogy a szovjet csapatok nagyobb hadműveleteket végeznek Budapesten.

MI A VALÓSÁG? Ez a hír nem felel meg a valóságnak — jelenti a honvédelmi miniszter közleménye. Tény az, hogy nagy segítséget nyújtottak a szovjet csapatok a rendbontó fegyveres csoportok felszámolásában. de most, amikor Budapesten a harc csaknem teljesen befejeződött, megkezdték kivonulását és a rendfenntartás feladatát fokozatosan a magyar honvédség alakulatai veszik át.

Honvédek, tiszthelyettesek, tisztek és tábormokok!

Elváltások! Ezekben a súlyos órákban világosan kell látnunk hazafias kötelességeket. A rend, fegyelem, nyugalom kell most az országnak, népünknek. Ezt védjük mi fegyvereink erejével, mint mindig, most is a nép érdekében.

A Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetősége harcos üdvözlétet küldi a néphadseregünk minden olyan tagjának, aki a rend fenntartásáért, a népi hatalom megvédéséért harcol. Nagy Imre elvtárs új kormányt alakított, amelyben a legszélesebb néprétegek képviselői foglalnak helyet, amely teljesen és következetesen kielégíti a dolgozók követeléseit.

Katonák! Védjétek meg a nép hatalmát. Aki többé folytatja elleneteket, a nép fiai ellen a harcot, és a néphadsereg katonái kezéből akarja kicsavarni a fegyvert, az a nép hatalmára tör. A földesurak és a nagytőkések uralmát akarja visszahozni. Ezt nem engedhetjük mi, a nép fiai.

Katonák! Rajtatok az ország szeme. Szilárdan és bátran harcoljatok az ellenforradalmárok ellen a rend helyreállításáért. Dicsőség a néphatalom fegyveres védelmezőinek! Teljesítétek parancsnokait, parancsait, akik a nép fiai és a parancsai a haza parancsa.

A Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetősége

Szilárdan a nép állama mellett

Szilárd elhatározásom, hogy ellenségeivel soha a legkisebb egyetértésbe nem bocsátkozom, — s eskümet nem szegem meg! Kötelességemnek tartom, hogy a párt és a kormány határozatait, parancsnokom parancsait minden körülmények között végrehajtsam.

Mészáros József honvéd

Lassan elhallgatnak a fegyverek, egyre többen ismerik fel a további harc feleslegességét, a vérontás hiábavalóságát. Az új Nemzeti Kormány összetétele a biztosíték arra, hogy a dolgozók jogos követeléseit megvalósulnak. Aki most fog fegyvert, annak

csak a munkáshatalom megdöntése, zavarkeltés lehet a célja.

A mi kezünkbe a nép adta a fegyvert, mi a nép hadserege vagyunk. Már nem egy alkalommal bizonyítottuk be, hogy szilárdan a nép mellett állunk.

Maria József hadnagy

Új Nemzeti Kormány

A bizonytalan, tragikus napok megnyugtató eseménye volt: az új Nemzeti Kormány megalakulása. A Nagy Imre vezette új kormányban a magyar nép valamennyi rétege képviselve van.

Várakozással és bizalommal tekintünk az új kormány munkájára, hisz a kormány személyi összetétele is biztosíték arra, hogy megvalósítsuk a népi kívánásáinak megfelelő nagy nemzeti reformprogramot.

A Minisztertanács Elnöke:	Nagy Imre
Helyettesei:	Apró Antal, Bognár József, Erdai Ferenc, Tildy Zoltán
Államminiszter:	Horváth Imre
Külgügyminiszter:	Münich Ferenc
Belügyminiszter:	Janza Károly
Honvédelmi miniszter:	Kovács Béla
Földművelésügyi miniszter:	Kossa István
Pénzügyminiszter:	Molnár Erik
Igazságügyi miniszter:	Csergő János
Kohó és gépipari miniszter:	Babik Antal
Egészségügyi miniszter:	Bánya- és energiaügyi miniszter: Czottner Sándor
Külkereskedelmi miniszter:	Bognár József
Belkereskedelmi miniszter:	Pausz József
Vegyipari miniszter:	Szabó Gergely
Könyvüipari miniszter:	Nagy Józsefné
Város és község-gazdálkodási miniszter:	Nezvál Ferenc
Állami gazdaságok minisztere:	Ribjánszky Miklós
Élelmiszeripari miniszter:	Nyers Rezső
Begyűjtési miniszter:	Gyenes Antal
Közlekedésügyi miniszter:	Bébrits Lajos
Építési miniszter:	Apró Antal
Népművelésügyi miniszter:	Lukács György
Oktatásügyi miniszter:	Kónya Albert
Orsz. Tervhivatal elnöke:	Kiss Árpád
Állami Ellenőrzés Minisztérium meg betöltetlen.	
A rádió jelenti: Közelítési Kormánybiztosság alakult, melynek elnöke: Vass Zoltán.	

Zászlót lenget az ősi szél a Mezőgazdasági Akadémia tetején. Táncolnak a színek a játékos szellő símogatósára: piros-jehér-zöld.

Lenn, a kapu előtt két fiatal örökdió. Kabátjukhoz odasimul a jól ismerő karszalag. A városban is tisztelik ezt a szalagot. A katonákkal és munkásokkal karöltve, rendet, fegyelmet tartanak. Fellépnek a zavargók, a széjaszkodók ellen.

Maga az épület valószínű parancsnokság. A rádió mellett fiatal lány ül — figyel a legújabb híreket, eseményeket. A telefontól izgatott fiú kiabál: *Halló! Halló! Ismétélje!* Jegyzi — a fehér papírcsokra gömbölyű betűkkel — a legújabb értesüléseket.

A hatalmas tanácsteremben — a zöld asztal körül — a körbefutó székeken fiatalok ülnek. A púpozott hamutartókból derekukat nyújtogatják a cigarettavégek — s a fiatalok tárgyalnak. Beszélgetnek. Vitatkoznak. Ezer javaslatat jönnék. Ezer régi felvetett problémát tárgyalnak. Ok azok a fiatalok, akik már első nap ott enekeltek az udvaron, visszatartották a harciasan „felvonulni-vágyó” embereket — s azóta is fáradságot nem kimélve küzdenek. Mert vannak céljaik, elha-

tározásaik, amiért körömszakadtáig harcolnak.

— Majdnem minden egyetemen felvettük a kapcsolatot — magyarázza az egyik fiú. — Állandó telefonösszeköttetésünk van velük. Beszélünk egy sor várossal. Mások tapasztalatai alapján nálunk is megalakult a MEFESZ. Létrehoztuk az Egyetemi Tanácsot is.

Az Egyetemi Tanács hatáskörét nem lehet lebecsülni. Megkapták a teljes autonómiát. Felelnek az Akadémia pénzügyi, oktatási és fegyelmi rendszeréért.

A környező falvakat is meglátogattuk, — veszi át a szót egy másik fiatal. — Sokat beszélgettünk a falusiakkal, a gondjaikról és problémáikról. Hisz ez valamennyiünk ügye. A bajokat, gondokat, közösen tudjuk csak orvosolni.

A zöld terem cigarettafüstje sűrű tömeggé válik keresi az ablak-nyílást. Üres már a terem. Sokan két-három napja nem aludtak — most néhány órára lepihennek.

A telefon változatlanul berreg. Idegépítőn belehajt a csendbe, s az ügyelest gyorsan felkapja a kagylót: *Halló! Itt Akadémia!*

Új fiatalok lépnek a kapu elé. Örökdiók. Hívósen fűtyül a villany-drótok

között a szél. Fejük felett — mint egy símogató kéz — lágyan hullámszik a magyar zászló.

Hétfőn reggel álljatok munkába!

Munka, munka, munka! Ettől az eszménytől kell, hogy visszhangozzék ma nemcsak Keszthely, de az egész ország. Épp itt az ideje, hogy a szavak, a jogos és magvalósult követelések után most már végre a tettek beszéljenek. Kenyér kell gyermekeiteknek, ruha kell az elszakadt helyre, szerszám kell a földekre, villany kell, világság. Igen, világság mindannyiunk számára!

A pékek fűsék be kemencéiket, a parasztek menjenek a földekre, a munkások álljanak a munkapadhoz, tanárok a katedrara, gépkocsivezetők a volán mellé, boltkezelők a pult mellé, az orvosok fogják az operáló kést, a diákok pedig a tankönyvet — mindenki, mindenki a maga helyén folytassa tovább a munkát, illetve kezdje el új lendülettel. Csak így tér vissza az élet megtisztult medrébe, csak így indul meg városunk egészséges vérkeringése. Tehát: hétfőn reggel — valamennyien!

Egyszerű

vasárnapi levél

Velem is megtörtént és előfordulhatott veled is, Keszthelyi polgár — munkás és paraszt, diák és katona, tanár és háziasszony, vezető és kisember, — hogy az elmúlt négy nap valamelyikén egy percre úgy érezted: megállt az idő. Elfelejtetted felhúzni az órádat, egy pillanatra nem tudtad, péntek van-e vagy szombat, késő este van-e vagy virradó hajnal. A haza sorsa felett érzett aggodalom és az elért politikai eredmények felett érzett öröm, a zavarosban halászó bitangok iránt érzett düh és a nemzet gondját felelősségtudattal magukévá tevő hazafiak iránti szimpátia, kiróbbanó szavak és elfojtott vélemények, gondolatok és érzelmek hullámlásának négy napja volt ez. És ez a végtelen hullámlás okozta, hogy sokszor úgy érezted: megállt az idő.

Nem, az idő nem áll meg, mert az idő soha meg nem állhat. Rendkívüli hétköznapok után végre talán — egyszerű vasárnap következett. Egyszerű vasárnap! — érezd, izleld és becsüld meg ennek a két szónak zamatát.

Mikor ezeket a sorokat írom, még sötét éjjel van, nem tudom, ködös reggel vagy derült hajnal vár-e ránk, de azt tudom, tudni akarom és akard te is: a mai nap a tisztán látás vasárnapja, a rend és a béke ünnepe legyen! Ma — régi, kedves szokásod szerint — talán elsétálsz majd a Balatoni Múzeum elé is. Jusson erről eszedbe valami. Az, hogy ez a múzeum nem borult lángokba, mint a budapesti Nemzeti Múzeum, pótolhatatlan, drága kincsünk. Es nem borult lángokba a te kicsiny hajlékod sem. És Keszthely utcáin nem ömlött ki egy csepp sem a ma oly drága magyar veréből... Magadnak köszönd ezt, annak, hogy nem hagyta magadat felelőtlen demagógoktól félrevezetni. Magadnak köszönd, de emlékezz meg azokról is, akik fegyverrel a kézben őrizték meg a rendet és a nyugalmat. Neked, a te számodra őrizték meg!

Holnap? — Nos, igen, holnap egyszerű, doigos hétfő lesz. Sok feladattal vár rád! Nagyon maik és nagyon holnapik a forradalmár magyar költő, József Attila szavai:

Rendezni végre közös dolgainkat — ez a mi munkánk és nem is kevés!

Kancz István

PSZT! TITOK!

Fehérvári tömeggyilkolás

Bizalmas körökből értesültünk, hogy néhány napja Székesfehérváron meggyilkoltak hat ártatlan gyereket. Tegnap pedig két harcokosi felment a harmadik emeletre és géppuska tüzzel négyszáz fiatalot lőtt halomra...

(Pszt! Titok! Éppen az előbb beszéltem egy fiatalal, aki — csodák csodájára! — pont Székesfehérvárról jött ide. Az igazság az, hogy Fehérváron nemhogy gyilkos sortűz, de egyetlen lövés sem döbült. Az iskolás fiatalok köszönik szépen, nagyon jól vannak és alig várják már, hogy vége legyen a zavargásnak és megkezdődjön a tanulás. Aki ezt a pletykát elhíresztelte — megbukott! — Járja újból az iskolát!)

Losonczi őrnagy fogoly

Megsúgom nagyon hal-kan, de nehogy valakinek elmondja, hogy Losonczi őrnagyot letartóztatták. Most is ott ül benn, a lak-tanya fogdájában — ha azóta meg nem gyilkolták. De nagyon kérem, ne mondja el senkinek,

tudja, ma olyan idöket élünk, hogy...

(Pszt! Titok! Tényleg ne mondják meg senkinek, de késő este — lapzártá előtt néhány perccel — találkoztam Losonczi őrnagy elvtársával. Makk-egészséges. Mosolyog — úgy lát-szik még sem halt akkor meg. Sőt éppen jóízűen falatozott. Az viszont igaz, hogy a nép jogaiért és követeléseikért közdő Or-nagy elvtársat a Tanács-házán szombaton déltáj-ban letartóztatták. Egy kis tevédes! Ezt úgy szokták mondani — hárafeléj sült el.)

Keszthely veszélyben

Talán olvasta maga is, a veszprémi újságban, hogy Keszthelyen a szovjet harcokosiok körülvették a forradalmi ifjúság bástyá-ját — az Akadémiát. Valamennyi ágyúcső és tüzes tekintet a halgatók felé irányult. S akkor képzelje el — biztos igaz, elvégre a veszprémi újságról csak tudja! — megjelentek a traktorosok. Dübörögve felkavarták az út porát — és a páncélosok azonnal felkészülten menekültek. Talán még most is futnak... (Pszt! Titok! Mivel mi

keszthelyiek vagyunk — tessék megengedni, hogy körül mosolyogjuk. Jelenleg úgy sem működik a Rádióban a „Jó éjszakát gyerekek” c. műsorszám — ajánljuk, küldjék be oda — ott talán fel lehetne a babáknak használni ezt a dajka mesét. De felek, ök is kineveitk a veszprémi újságról — „pontos” értesülé-séért. Mindenesetre kö-zöljük olvasónkkal, — no, meg a veszprémi tudósító-val is — hogy szovjet tank Keszthelynek még a közelében sem volt — és nem is lesz!)

Braun János

— REGGEL 6 ÓRAKOR jelenti a Rádió: Az éjszaka Budapesten nyugalom volt. Az ellenállók és a néphadsereg között tárgyalások kezdődtek.

Esztorgomban, Székes-fehérvárott, Zalaegerszegen Tapolcán, Lentiben és a környékben lévő helység-ekben az éjjel nyugalom volt. Várpalotán a tüzsü-
net tovább tart. Veszprém-ben nyugalom van.

— A TEJÜZEM két tej-hergépkecsit tejet és tej-termeteket indított útnak a főváros felé. Az élelmet szállító gépkocsi szerencsén megérkezett Budapest-re.

HIREK

— NAGYOBB JÖVE-DELMEZŐSÉGET és önál-lóságot biztosít az építő ipari vállalatoknak a Lengyel Minisztertanács leg-újabb határozata.

— KITÖRTEK A BETÖ-RÖK! Kecskeméten cinko-sítársaik segítségével kisza-badtak a börtönből a kö-zönséges bűnözők és fegy-vert ragadtak.

— MUNKASTANÁCSOK vették át a vezetést a bu-dapesti gyárakban.

— GYÓGYSZERT, KÖT-SZERT küldött repülőgé-
pen a népi Lengyelország sebesültjeink számára. A Nemzetközi Vöröskereszt szervezetén keresztül több más állam is felajánlotta segítségét.

— VILLANYÁRAMOT ADOTT Budapestnek az elmúlt napok alatt is a Kelenföldi Erőmű. A dolgozók a nehéz harcokban élelemhez sem jutottak — de helytálltak!

— „OLAJAT BUDA-PESTNEK!” A nemzeti kormány felhívást intézett a zalai olajvidék dolgozói-hoz. A közlekedés energia-forrásának biztosításával a közellátást, a rend helyre-állítását könnyítik meg az olajbányászok.

— EGY VITÁS KÉR-DÉSSÉL KEVÉSBB! A sokat vitatott Saar-kérdés-ben tegnap francia-német részről egyezményt írtak alá. Az egyezmény többek között biztosítja a Saar-vidéken mindkét állam polgárainak szabad telele-pedési jogát.

EGY MONDATBAN...

Kifizették tegnap a dolgozók esedékes munkabé-rét a MÁVAG-ban. — A laktanyák élelmiszert feladattal Budapesti körházak számára. — Szágöldó teherautó lépcsőjén állva hívta a veradókat egy hő-s ápolónő a budapesti kör-házakba és mentőállomá-sokra. — 800 forintnál ke-veőbb, 3500 forintnál több ne legyen a dolgozók fizetése! — követelik a Május 1. ruhagyárban. A lengyel minisztertanács a gyári munkások fizeté-sének emeléséről és a Saar-munkás önkormányzat ki-terjesztéséről hozott hatá-razatot.